

שרתי לך סכודניצה....

סוכות

מכינים קישוטים, למפיונים מאירים בתוך פרצופי דלעת מרוקנת, שרשראות, טבעות מנייר צבעוני, סכך, המולה רבה. אני וחברי ילדוטי. הסוכה צמודה לבית ובתוכה נערכת ארוחת צהריים חגיגית. אבל זאת רק אמתלה ובעצם הם ימשיכו את הריקודים שלהם לאורך הרחוב היהודי בגילופין, שהרי זו מצווה.

אנחנו, הילדים, נשארים על יד השולחן המרוקן ללא השגחה. חגיגה של ממש – צחוק, פה ושם נאבקים והשמחה רבה.

כנראה פתאום כשהשולחן רטוב, אות הוא שהשלג החל לרדת. גג הסוכה דולף פנימה עם השלג הראשון. מן הסוכה מביטים החוצה והנה פתיתי שלג נופלים על האמה הבוצית, אך לאט-לאט מכסים אותה במעטה לבן ואנחנו משתתקים. שמחתנו אמנם מופרעת, אבל הכל פתאום כל כך יפה.

עצבות ענוגה.